

Şeyh Edebali'den Osman Bey'e Öğütler

Beysin! Bundan sonra öfke bize; uysallık sana... Güceniklik bize; gönül almak sana.. Suçlamak bize; katlanmak sana.. Acizlik bize, yanlgı bize; hoş görmek sana.. Geçimsizlikler, çatışmalar, uyumsuzluklar, anlaşmazlıklar bize; adalet sana.. Kötü göz, şom ağız, haksız yorum bize; bağışlama sana... Bundan sonra bölmek bize; bütünlemek sana.. Üşengeçlik bize; uyarmak, gayretlendirmek, şekillendirmek sana..

Ey Oğul!

Yükün ağır, işin çetin, gücün kıla bağlı, Allah Teala yardımcın olsun. Beyliğini mübarek kılsın. Hak yoluna yararlı etsin. Işığını parıldatsın. Uzaklara ilet sin. Sana yükünü taşıyacak güç, ayağını sürçtürmeyecek akıl ve kalp versin. Sen ve arkadaşlarınız kılıçla, bizim gibi dervişler de düşünce, fikir ve dualarla bize vaat edilenin önünü açmalıyız. Tikanıklığı temizlemeliyiz.

Oğul!

Güçlü, kuvvetli, akıllı ve kelamlısın. Ama bunları nerede ve nasıl kullanacağını bilmezsen sabah rüzgarlarında savrulur gidersin.. Öfken ve nefsin bir olup aklını mağlup eder. Bunun için daima sabırlı, sebatkar ve iradene sahip olarsın!.. Sabır çok önemlidir. Bir bey sabretmesini bilmelidir. Vaktinden önce çiçek açmaz. Ham armut yenmez; yense bile bağrında kalır. Bilgisiz kılıç da tıpkı ham armut gibidir. Milletin, kendi irfanın içinde yaşasın. Ona sırt çevirme. Her zaman duy varlığını. Toplumu yöneten de, diri tutan da bu irfandır.

İnsanlar vardır, şafak vaktinde doğar, akşam ezanında ölürler. Dünya, senin gözlerinin gördüğü gibi büyük değildir. Bütün fethedilmemiş gizlilikler, bilinmeyenler, ancak senin fazilet ve adaletle gün ışığına çıkacaktır. Ananı ve atanı say! Bil ki bereket, büyüklerle beraberdir. Bu dünyada inancını kaybedersen, yeşilken çorak olur, çöllere dönersin. Açık sözlü ol! Her sözü üstüne alma! Gördün, söyleme; bildin deme! Sevdiğin yere sık gidip gelme; muhabbet ve itibarın zedelenir...

Şu üç kişiye; yani cahiller arasındaki alime, zengin iken fakir düşene ve hatırlı iken, itibarını kaybedene acı! Unutma ki, yüksekte yer tutanlar, aşağıdakiler kadar emniyette değildir. Haklı olduğun mücadeleden korkma! Bilesin ki atın iyisine doru, yiğidin iyisine deli derler.

En büyük zafer nefsin tanımadığıdır. Düşman, insanın kendisidir. Dost ise, nefsi tanıyanın kendisidir. Ülke, idare edenin, oğulları ve kardeşleriyle bölüştüğü ortak malı değildir. Ülke sadece idare edene aittir. Ölünce, yerine kim geçerse, ülkenin idaresi onun olur. Vaktiyle yanılan atalarımız, sağlıklarında devletlerini oğulları ve kardeşleri arasında bölüştüler. Bunun içindir ki, yaşayamadılar.. İnsan bir kere oturdu mu, yerinden kolay kolay kalkmaz. Kişi kıpırdamayınca uyusur. Uyuşunca laflamaya başlar. Laf dedikoduya dönüşür. Dedikodu başlayınca da gayri iflah etmez. Dost, düşman olur; düşman, canavar kesilir!..

Kişinin gücü, günün birinde tükenir, ama bilgi yaşar. Bilginin ışığı, kapalı gözlerden bile içeri sızar, aydınlığa kavuşturur. Hayvan ölür, semeri kalır; insan ölür eseri kalır. Gidenin değil, bırakmayanın ardından ağlamalı... Bırakanın da bıraktığı yerden devam etmeli. Savaşı sevmem. Kan akıtmaktan hoşlanmam. Yine de, bilirim ki, kılıç kalkıp inmelidir. Fakat bu kalkıp-iniş yaşatmak için olmalıdır. Hele kişinin kişiye kılıç indirmesi bir cinayettir. Bey memleketten öte değildir. Bir savaş, yalnızca bey için yapılmaz. Durmaya, dinlenmeye hakkımız yok. Çünkü, zaman yok, süre az!..

Yalnızlık korkanadır. Toprağın ekim zamanını bilen çiftçi, başkasına danışmaz. Yalnız başına kalsa da! Yeter ki, toprağın tavra olduğunu bilebilsin. Sevgi davanın esası olmalıdır. Sevmek ise, sessizliktedir. Bağırarak sevilmez. Görünerek de sevilmez!..

Geçmişini bilmeyen, geleceğini de bilemez. Osman! Geçmişini iyi bil ki, geleceğe sağlam basasın.

Nereden geldiğini unutma ki, nereye gideceğini unutmayasın.

Kuruluş ve Kurtuluşun Şehri

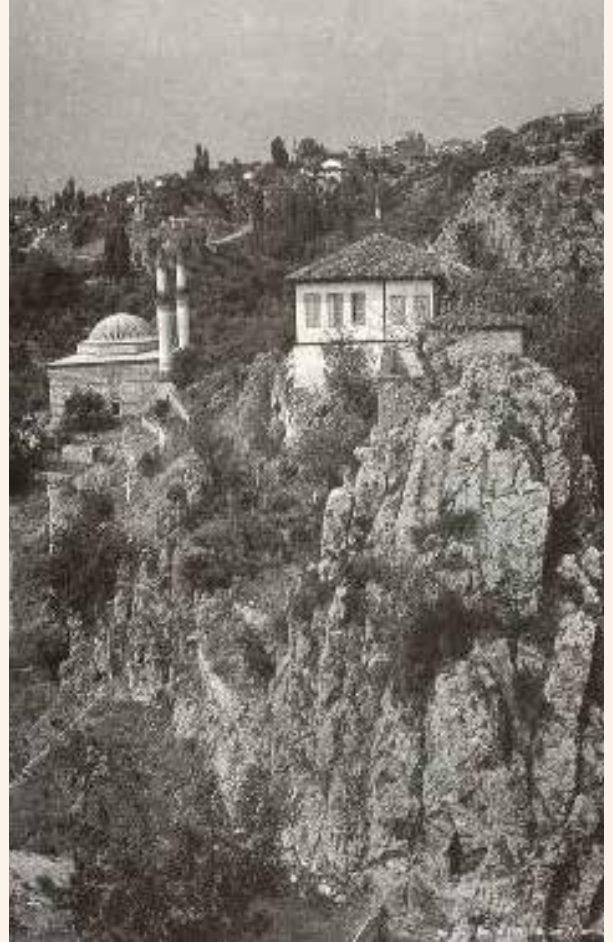
BİLECİK

Tarihçe

Bilecik ve çevresinde gerçekleştirilen arkeolojik kazılar henüz yeni olduğundan, çok eski dönemlere dair net bilgiler olmasa da İlk Tunç Çağı'nda, bölgenin kalay temininde önemli bir yeri olduğu bilinmektedir. Bilecik ve çevresinde yaşadığı bilinen ilk topluluk, tarihte Bebrıklar olarak bilinen Anadolu topluluklarından birisidir. Bu nedenle bölge o dönemde "Bebrikyā" olarak adlandırılmıştır. Hititlerin hakimiyeti altında olduğu dönemde Bilecik, "Şirinköy" anlamına gelen "Belekoma" adıyla anılmıştır. Şehir ismini, Hamsu ve Debbağhane dere-leri arasındaki Belekoma Kalesi'nden almıştır. Eski dönemlerde yaygın olmamakla birlikte Bilecik için "Melençiya" ve "Agrilion" adlarının da kullanıldığı bilinmektedir. Şehir Romalılar döneminde de farklı isimlerle anıldı. "Justiniano Polis Mela" ya da "Gordon'un şehri" anlamına gelen "Justiniano Polis Gordi" bunlardan bazılarıdır. Bilecik'in adının "Belekoma"dan gelmiş olduğu daha güçlü bir ihtimaldir. Türkçeye ilk olarak "Bele-cik" olarak geçmesi ve sonra "Bilecik" olması kuvvetle muhtemeldir.

Bilecik, İstanbul'un Anadolu yakasından itibaren günümüz Doğu Marmara topraklarını içine alan "Bithynia" bölgesinin bir parçasıydı. Bu bölge ilk olarak Mısır hakimiyetinde yer aldı ve ardından Anadolu'da kurulan güçlü Hitit medeniye-

tinin bir parçası haline geldi. Hititlerin yıkılışı ile birlikte Frigler, Bithynia topraklarına sahip oldular. Sırasıyla Kimmerler, Lidyalılar ve Persler bu bölgede hakimiyetini tesis etti. Makedonyalı İskender'in egemenliğini, Romalılar ve Bizanslılar takip etti. Emeviler zamanında İslamiyet'le ilk kez tanışan bu topraklar, kısa süre Abbasilerin hakimiyetinde kalmışsa da, yapılan anlaşmalarla tekrar Bizans topraklarına dahil oldu.

1071, Malazgirt Zaferi sonrası Anadolu'da hızla ilerleyen Selçuklu kuvvetleri, 1075'te İznik'e ulaştı ve böylece Bilecik'te Türk idaresi başladı. Haçlı Seferleri'nin başlamasıyla birlikte Anadolu'nun içlerine doğru çekilen Anadolu Selçuklu Devleti'nin, Bizans'a terk ettiği toprakların bir parçasıydı Bilecik. Kısa süren Türk hakimiyeti sonrası Osman Bey'in fethine kadar Bizans idaresinde

kalan şehir, bu fetihle birlikte kalıcı olarak Türk toprağı oldu.

Konya'daki Anadolu Selçuklu idaresinin, Söğüt-Domaniç topraklarını Ertuğrul Gazi ve maiyetindekilere yurtluk olarak vermesi, bölgenin ve sonrasında dünyanın kaderini değiştirecek, Türk milletinin kurduğu en büyük cihan devletinin temelleri bu topraklarda atılacaktı.

Ertuğrul Bey ve Osman Bey bölgeye yerleştikten sonra Selçuklulara bağlı olarak gâzâ faaliyetlerine başladı. Söğüt'ten çıkış ve Karacahisar'ın zaptı, devletleşme yolunda Osman Bey'in attığı ilk önemli adımlardı.

Osman Gazi ile Bilecik tekfuru arasında başlangıçta iyi ilişkiler tesis edilmişti. Nitekim Osmanlıların, yaylağa göç esnasında bazı taşınırılarını Bilecik tekfuruna emanet ettiği bilinmektedir. Ancak Osman Bey'in

gâzâ faaliyetleri, iki taraf arasındaki ilişkileri bozmuştur.

Osmanlı Devleti topraklarının genişlemesiyle birlikte Bilecik'in kuruluş dönemindeki önemi giderek azaldı. Şehir, Sultan II. Abdülhamid'le birlikte kaybettiği önemini tekrar kazandı. 1885 yılında Söğüt, İnegöl ve Yenişehir kazalarından müteşekkil Ertuğrul Sancağı tesis edildi. Böylece Bilecik, bu sancağın merkezi oldu. Bilecik ve Söğüt'te inşa edilen idadi binaları, Söğüt'teki Hamidiye Camii'nin inşası ve Sultan'ın özellikle Söğüt menşeli olarak kurduğu Hamidiye Alayı, Bilecik'e verilen önemin göstergesi oldu.

Bilecik şehir merkezinde zengin bir tarihi doku bulunmamasının sebebi, uğradığı işgal ve bu sırada maruz kaldığı yangınlar nedeniyle o kara günlerden bugüne pek az yapının kalmış olmasıdır.

Kuruluş ve Kurtuluşun Şehri Bilecik

Günümüzde Bilecik

Bilecik, Marmara Bölgesi'nin güneydoğusunda; Marmara, Karadeniz, İç Anadolu ve Ege bölgelerinin kesişim noktası üzerinde yer alan küçük bir Anadolu şehridir. İl, doğusunda Bolu ve Eskişehir, güneyinde Kütahya, batısında Bursa ve kuzeyinde Sakarya illeri ile komşudur. İlin yüzölçümü 4321 km²'dir ve ADNKS (adrese dayalı nüfus kayıt sistemi) verilerine göre 2010 yılındaki nüfusu 225.381 olarak saptanmıştır. Bilecik'te merkez ilçeyle birlikte 8 ilçe, 7 belde ve 243 köy bulunmaktadır.

Bilecik, antik çağlardan günümüze kadar tarihin her döneminden izler taşıyan eski bir yerleşim yeridir.

Şehirdeki ilk yerleşimin tarihi, MÖ 3000 yılına kadar gitmektedir. İlk çağlarda Frig, Lidya ve Pers hakimiyeti altında olan yöre, Bithynia Krallığı'nın Roma İmparatorluğu'na katılması üzerine Romalıların idaresi altına girmiştir. Şehir, Selçuklu ve Osmanlı devletleri tarafından fethedilene kadar Bizans hakimiyetinde kalmıştır.

Bilecik, Osmanlı İmparatorluğu'nun doğduğu yer olma özelliği taşıdığından, büyük öneme sahiptir. Osmanlı tarihi boyunca da gerek ipekçilik, dokumacılık, tarım ve madencilik gibi ekonomik yönleriyle, gerekse Bursa-Eskişehir güzergahındaki konaklama merkezi niteliğiyle önemli yerleşim yerlerinden biri olmuştur.

1800'lü yıllarda, sahip olduğu 200'ü aşkın cami ve mescit, 8 medrese, 13 kilise, 200 kadar okul, rüştiye mektebi ve çeşitli imalathanelerle Anadolu'nun orta ölçekli kentlerinden biri konumuna gelmiştir. Milli Mücadele döneminde de önemli bir rol oynayan Bilecik, bu zor yıllarda birkaç kez düşman işgaline uğramış ve bu işgallerden çok büyük zarar görmüştür. Milli Mücadele'ye bütün varlığıyla katılan Bilecik'in nüfusu ve sosyoekonomik yapısı, savaş nedeniyle büyük yara almıştır.

Coğrafi yapısına bakıldığında, denizden yüksekliği 500 m olan Bilecik'in; Gölpazarı, Osmaneli ve Söğüt ilçelerinin Sakarya Irmağı kıyılarında bulunan, mikroklima iklim

bölgeleri dikkat çekmektedir. İlin yıllık yağış miktarı 450 kg/m² dolayındadır. Yağış en çok ocak ve mayıs aylarında düşmektedir. Bu iklim özelliklerine bağlı olarak Bilecik'te tarım ve hayvancılık önemli bir yere sahip olmuştur. Başlıca tarım ürünleri arasında buğday, baklagiller, arpa, mısır, ayçiçeği, soğan, sivribiber, domates, patlıcan ve şerbetçiotu sayılabilir. Ceviz, üzüm, nar, ayva, kiraz ve karpuzuyla da meşhur olan Bilecik'te seracılık da yapılabilmektedir.

İlin ekonomisinde tarım ve hayvancılığın yanı sıra madencilik, ormancılık, mermer, tuğla, seramik ve tahta işlemeciliği de önemli bir paya sahiptir. Bilecik'te bulunan zengin

mermer ocakları, Bilecik ekonomisine büyük katkı sağlamaktadır. Özellikle Bilecik'in merkezindeki ve Bozüyük ilçesindeki sanayi tesisleri, ilin ekonomik olarak gelişmesinde büyük öneme sahiptir. Madencilik açısından zengin kaynaklara sahip olan Bilecik'in, seramik ve cam sanayisinde kullanılan kil, kaolin ve feldispat rezervleri çok zengindir. Bilecik ayrıca, "Bilecik taşı" ismi verilen mermeriyle (kireç taşları) de meşhurdur.

Bilecik gelişmekte olan sosyoekonomik yapısının yanı sıra, tarihten gelen çok zengin bir kültürel birikime de sahiptir. Sakarya Nehri'nin etrafında kurulu olan, göletleri ve derelerinin zenginliği ile tanınan yöre,

antik çağlardan günümüze, tarihin izlerini taşır. Osmanlı Devleti'nin kurucusu olan Ertuğrul Gazi ve manevi kurucusu olan Şeyh Edebali'nin türbeleri Bilecik'te bulunmaktadır. Şehirdeki Şeyh Edebali ve Dursun Fakih türbeleri, Türkiye'nin dört bir yanından ziyaretçi almaktadır. Her yıl Ertuğrul Gazi'yi Anma ve Söğüt Şenlikleri, Bilecik'e bağlı Söğüt'te yapılmaktadır. Metristepe Anıtı, Türk Büyükleri Platformu, Sultan II. Abdülhamid döneminde yaptırılan Saat Kulesi, Bizanslılardan kalma Belekoma Kalesi, Köprülü Mehmet Paşa Kervansarayı ve Taşhan, tarihi ve turistik mekanlardandır. Bilecik, ormanları ve mesire yerleri bakımından da zengin bir şehirdir.

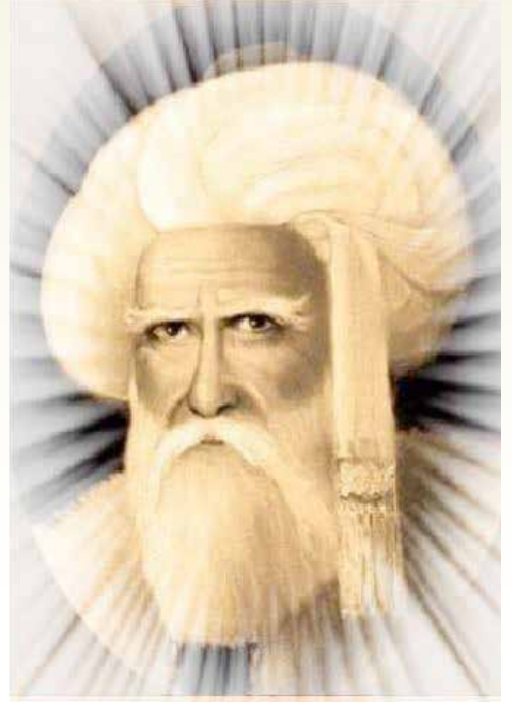
Şeyh Edebali'nin Hayatı

Şeyh Edebali, 1206 yılında Horasan'ın Merv şehrinde doğmuştur. İlk derslerini babası Sofu İbrahim'den alan Şeyh Edebali, daha sonra uzunca bir süre Horasanlı Baba İlyas isimli alim bir zatın eğitiminden geçmiştir.

Hocası Baba İlyas ve kardeşi Şemsettin'le birlikte, Türkmen kabilelerinden biri olan Yüreğir Boyu'yla Anadolu'ya gelen Edebali, önce Adana'ya yerleşmiş, daha sonra buradan ayrılarak Kırşehir'e, Ahi Evran'ın yanına gitmiştir.

Ahi Evran'la, "ahiliğin sistemleştirilmesi" üzerine uzun süre çalışan Edebali, ahiliği yamak ve öğrenci yetiştirmek için Karaman'a göç etmiştir. Karaman'da bir süre kalan büyük veli, ilmini artırmak ve bazı araştırmalar yapmak üzere zamanın ilim merkezi Şam'a gitmiş, burada büyük alim Muhiddin-i Arabi'den de dersler almış ve Ahmet Bin Hanbel'in şaheseri olan "Müsned"i tüm detaylarıyla inceleme fırsatı bulmuştur.

Şam'daki eğitimini de tamamlamasının ardından Anadolu'ya dönen Edebali, Eskişehir-Söğüt arasındaki Uludere (İtburnu) Köyü'ne yerleşir. Kayı Beyi Ertuğrul Gazi ve Osman Bey'le tanışması da bu döneme rastlar. Osman Bey'deki cevheri gören Edebali, zamanının büyük bölümünü, onu yetiştirmek için harcar. Kızı Malhatun'u ona verir. Yaşadığı sürece de bu eğitim devam eder. Uzun bir ömür süren Şeyh Edebali, 1326 yılında Bilecik'te vefat eder ve tekkesinin olduğu yere defnedilir.

Şeyh Edebali

Şeyh Edebali Türbesi

Bilecik'teki en önemli tarih miraslarından bir tanesidir. Şehir merkezinde, Hisarlık Mevkii'nde bulunmaktadır. Orhan Gazi Camii'nin üst tarafında tepelik alandadır. Yapılış tarihi belli olmamakla birlikte Orhan Gazi devrinde inşa edildiği kabul edilmektedir.

Türbede Şeyh Edebali ile birlikte, şeyhin neslinden altı büyük ve dört küçük sanduka vardır. Türbe ve dergâh, Sultan II. Abdülhamid döneminde ve son olarak da 2012 yılında tadilat görmüştür. Türbenin hemen yanında, aynı tarihlerde inşa edildiği tahmin edilen, Osman Gazi'nin eşi Bala Hatun ve annesinin sandukalarının bulunduğu bir türbe daha bulunmaktadır.

Şeyh Edebali Türbesi

Orhan Gazi Camii

Meskun mahalden uzakta, yalnızlık hücrelerinize işlerken Edebalı Hazretleri'nin yakınında huzur bulabileceğiniz bir ecdat yadigarı. Yunan işgali ile yakılıp yıkılan eski Bilecik'in büyük camisi. Yapılış tarihi 1392 olarak kabul görmüştür.

Caminin ilk minaresi halen ana yapının 30 m uzağında, bir kayanın üzerinde yükselmektedir. Cami, Sultan II. Abdülhamid döneminde tadilat geçirmiş ve günümüze o hali ile ulaşmıştır. İki yanında gövdeye bitişik bulunan minareler de bu dönemde camiye eklenmiştir. Cami 16,50 x17,50 ölçülerinde dört kemerin taşıdığı, alçak kasnaklı 9,50 m çapında bir kubbe ile örtülüdür. Erken dönem Osmanlı mimarisinin tipik örneklerinden biridir. Kutsal gün ve gecelerde hem Bilecik'ten, hem de ülkemizin çeşitli şehirlerinden ziyaretçilerin akınına uğramakta ve huzur içinde bir ibadet ortamı sunmaktadır.

Orhan Gazi Camii, birlik ve dayanışmanın güzel bir örneğine de evsahipliği yapmakta olup pazar sabahları namazı müteakiben, hayırseverler vatandaşlar tarafından çorba ikramı yapılmaktadır.

Orhangazi Cami

Kurtuluşun Şahidi Minareler

Eski Bilecik yerleşim bölgesinde, ibadet mekanı olarak günümüze ancak Orhan Gazi Camii ulaşabilmiştir. Edebalı Vadisi olarak adlandırılan bölgede, ana yapıları tamamen yıkılmışsa da minareleri ayakta kalmış cami kalıntıları görülmektedir.

Osman Gazi, Emirler, Karacalar ve Akkaldırım camileri, Yunan işgalinde tahrip edilmiş, şehrin yerleşim alanının daha sonra yukarı kayması ile birlikte tamamen kullanılmaz hale gelmişlerdir.

Emirler yolu üzerinde, Karacalar camii'nin hemen çapraz karşısında,

mezarlığın alt yamacında yer alır metruk hamam. Erken Osmanlı Mimarisini tarzında taş ve tuğla tekniği kullanılarak inşa edilmiştir. Kubbeli sıcaklık kısımları ayakta olup, diğer bölümlerin planı tahribattan dolayı yıkık vaziyettedir.

Şeyh Edebalı Türbesi'nin güneydoğusundaki meyilli alanda bulunan, Orhan Gazi İmareti

bilinen kayıtlara göre XIV. yüzyılda Sultan Orhan Gazi tarafından yaptırılmıştır. Çevresi yapıldığı tarihten itibaren mezarlık olarak kullanılmış ve günümüzde de mezarlık olarak kullanılmaya devam edilmektedir.

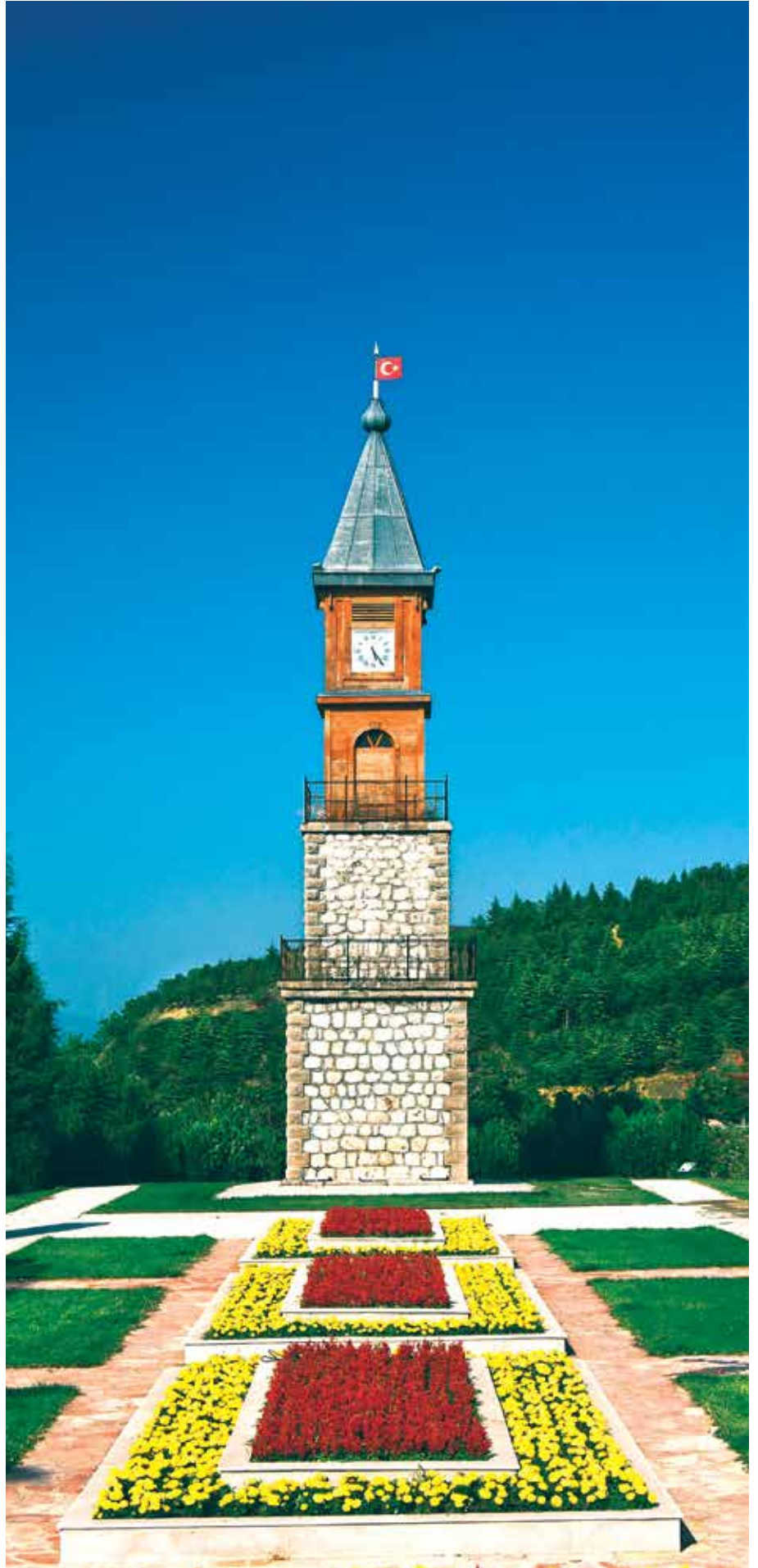

Saat Kulesi

Eskişehir'den Bilecik'e girerken ilk göze çarpan eserlerden biri Saat Kulesi'dir. Osmanlı'da, Saat Kulesi yapma geleneği XVI. yy. sonlarında oluşmaya başlamıştır. Osmanlı şehirlerinde bu gelenek, XVIII ve XIX. yy.da batıdan doğuya doğru yaygınlık kazanmıştır. Saat kulelerinin Anadolu'nun içlerine kadar yayılmasının en önemli sebebi, II. Abdülhamid'in tahta çıkışının 25. senesi devriyesinde (1901) valilere, saat kulesi yapımıyla ilgili göndermiş olduğu fermanıdır. 1907 yılında, Bilecik'te bu emir doğrultusunda, Ertuğrul Mutasarrıfı Musa Kazım Bey tarafından bir saat kulesi yaptırılmıştır.

On beş metre yüksekliğinde olan kule, İstasyon Caddesi'nde bulunan idadi mektebinin (Günümüzde Belediye Hizmet Binası olarak kullanılmaktadır.) yakınına inşa edilmiştir. Giriş kapısı üzerindeki kitabe 1997-2008 yılları arasında restore edildiği yazılıdır.

Kule, yukarıdan aşağıya doğru genişleyen dört dikdörtgen prizmadan oluşmaktadır. Alttaki iki katın köşeleri kesme, cephesi moloz taşlıdır; üstteki katlar ise ahşaptandır. En alt kısmında yuvarlak kemerli kapı ve onun üzerinde aynı şekilde bir pencere bulunmaktadır. İkinci katta balkon vardır. Balkon üzerindeki ahşap blokun dört cephesinde, kare kadranlı birer saat yer almaktadır. Üzeri piramidal kulehla örtülmüştür.

Belediye Hizmet Binası “Eski Rüştiye Mektebi”

Bilecik Saat Kulesi’nin hemen önünde bulunan , günümüzde Bilecik Belediyesi hizmet binası olarak kullanılan yapı,1905 yılında Sultan II.Abdülhamid tarafından Rüştiye (ortaokul) olarak yaptırılan kıymetli bir eserdir. Uzun yıllar okul olarak kullanılan bina, 2005 yılında Bilecik Belediyesi tarafından restore ettirilerek hizmet binası olarak kullanılmaya başlanmıştır.

Bilecik Valiliği

Konağın, 1905-1907 yıllarında II. Abdülhamid döneminde yapıldığı düşünülmektedir. Ancak 6 Eylül 1922 yılında, Kurtuluş Savaşı sırasında, Bilecik’ten çekilen Yunan ordusu tarafından 1956 adet evle birlikte Hükümet Konağı da yakılmıştır. Eski Hükümet Konağı’na ait Osmanlı arması halen yapıda teşhir edilmektedir.

Eski Rüştiye Mektebi

1922-1924 yılları arasında yeniden yapılan Hükümet Konağı, 1. Ulusal Mimarlık Dönemi’ne ait eserlerden biridir. Cumhuriyet Mahallesi, Cumhuriyet Caddesi üzerinde, 507 ada 20 parselde, 7664,15 m2 arsa üzerinde yer alan binanın mülkiyeti, Maliye Hazinesi adına kayıtlı olup Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu’nun 1978 tarih ve A-1211 sayılı kararı ile tescil edilmiştir.

Bina dıştan iki katlı gibi görünmesine karşın yarım bodrum katı da bulunmaktadır. Bodrum katta 6 oda, zemin katta 16 oda ve 1. katta 16 oda vardır. Bina halen Bilecik Valiliği olarak kullanılmaktadır.

→
Bilecik Valiliği

Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü "Eski Aşevi"

18.yy sonlarında yaptırılıp uzun süre aşevi, askerlik şubesi ve lojman olarak hizmet veren bina 2002 yılında restore ettirilerek kullanıma açılmış ve şu an Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü hizmet binası olarak kullanılmaktadır. Yapı Osmanlı Mimari estetiğinin tüm özelliklerini taşımaktadır.

Bilecik Müzesi

1794 yılında, askeri amaçlı kullanılmak üzere inşa edilmiş olan iki katlı binanın alt katı daha sonra hapishaneye dönüştürülmüştür. 1921-1922 Yunan işgali sırasında tamamen yanarak enkaz haline gelen yapı, Kurtuluş Savaşı sonrasında temelleri üzerine yeniden inşa edilmiş; üst katı adliye, alt katı ise hapishane olarak kullanılmıştır. Altı koğuş, dört oda, üç atölye, üç ambar, üç münferit hücre ve bir hamamdan oluşan yapının, biri hükümlülere, biri de sanıklara mahsus iki avlusu bulunmaktadır.

1995 yılına kadar hapishane olarak kullanılan bina, adliye ve hapishanenin başka bir yere taşınmasından

Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü

sonra müze binası olarak kullanılmak üzere, 1996 yılında T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'na devredilmiştir.

1997 yılında başlatılan restorasyon çalışmaları 2006 yılında tamamlanmış ve bina, 20 Nisan 2007 tarihinde hizmete açılmıştır. Müzede kronolojik sergileme tekniği uygulanmış olup 3 adet teşhir salonunda, Roma Dönemi ağırlıklı olmak üzere; Paleolitik, Neolitik, Tunç, Hellenistik, Roma, Bizans ve Osmanlı dönemine tarihlenen eserler sergilenmektedir. Bilecik Müzesi'nde toplam 1102 envanterlik arkeolojik eser, 731 adet sikke ve 317 etnografik eser bulunmaktadır.

Etnografik teşhir salonlarında; Osmanlı Devleti'nin kuruluşu ile ilgili tasvirler, oba ve ev yaşantısından kesitler, savaş aletleri, seramik ve metalden yapılmış gündelik mutfak kapları, Bilecik yöresine ait giysiler ve süs eşyaları yer almaktadır. Ayrıca koridordaki panolarda, Bilecik'te bulunan sivil mimari örnekleri de sergilenmektedir. Müze bahçesi ve avlusunda Roma ve Bizans dönemlerine tarihlenen taş eserler (mezar stelleri, sütun başlıkları, lahitler ve vaftiz tekneleri) bulunmaktadır.

Bilecik Müzesi

Yaylalar

Bilecik yaylaları güzelliği ile o kadar büyüleyicidir ki bu güzellik, Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'ün dahi dikkatini çekmiş, Bozüyük ilçesine 25 km mesafede yer alan Gülalan Mevkii'ni ziyaret edip avlanmıştır.

Çam ve köknar ağaçları içerisindeki Atatürk Köşkü, yeşil dokunun içerisinde çok güzel bir sivil mimari örneğidir. Yaylalara çıkarken içinize işleyen kekik kokusu; çam, köknar ve kayın ağaçlarının oluşturduğu, adeta bir tabloyu andıran doğal güzellikler size keyifli bir yolculuk

yaşatırken, karşınıza bir geyik çıkıp gezinizi unutulmaz bir hatıra ile taçlandırabilir.

Kömursu Yaylası, Bozüyük merkezine 28 km uzaklıkta olup köknar, karaçam, kayın, ardıç, kavak ağaçları ve düzlüklerini kaplayan yemyeşil çiçeklerle zengin bir bitki çeşitliliğine sahiptir.

Sofular Yaylası, Bozüyük ilçe merkezine 25 km uzaklıkta ve 1660 m yüksekliktedir. Ağırlıklı olarak çam ve köknar ağaçları ile kaplı yaylada düzenlenen şenlikler, yöreye daha fazla ziyaretçi gelmesini sağlamaktadır.

İlimizin doğal güzelliklerinden bir diğeri ise Pazaryeri ilçesi sınırları içerisindeki Bozcaarmut Köyü yakınındaki Kamçı Yaylası'dır. Çam ağaçları ile kaplı yayla zengin bir bitki örtüsüne sahiptir.

Çiçekler

Bilecik coğrafyası, ormanlarındaki yeşilin binbir tonu kadar, yaylalarında açan rengarenk çiçeklerin ortaya çıkardığı muhteşem görüntüler bir başkadır. Morundan alına, sarısından beyazına tam anlamıyla gökkuşağını andıran bir renk cüm-büşüdür...

Gentiana lutea L., Kökleri tıbbi alanda ve gıda sektöründe kullanılan, halk dilinde en çok sarı centiyan, sarı censiyan, cintiyan, cintiyan, çityane, cimiyan, enzian, Arap dede, büyük kantaron, sarı kantaron otu, jensiyan, afat, güşad otu, pancar otu, eşek turbu, acı kök, acı ot, sivri kökü, yılanotu ve defneyezit kökü olarak bilinmektedir.

Yüksek rakımlarda doğal bir şekilde yetişen bu bitki, resmi kayıtlara göre ülkemizde sadece Bursa, Bilecik, Kütahya, İzmir ve Sinop illerinde yetişmektedir. Bozüyük'ün Kömürsu

Yaylası'nda ve Domaniç'teki Çiçekli Yayla'da sıkça görülür.

Kömürsu Yaylası ve Çiçekli Yayla, bu coğrafyaya özgü nadir güzel-likteki Ters Lale'ye de evsahipliği yapar. Her yıl mayıs ayında kendini gösteren bu boynu bükük güzelin ömrü bir aydır. Doğal Hayatı Koruma Vakfı'nın belirlediği "101 odak türü"nden biri olarak kabul edilmiştir.

Ayı Mantarı

Ormanların nemli toprakları bereketi de beraberinde getirir. Gazel-

lerin arasından çeşit çeşit mantarlar kendini gösterir. Kimisi zengin bir gıda maddesi olarak sofralarımızı süslerken bazıları da şifa olur ilaç kutularında, deva arayanlara.

Halk arasında "ayı mantarı" olarak bilinen bolet mantarı, mayıstan eylüle kadar başta Pazaryeri ilçemizin ormanlık alanlarında olmak üzere ilimizin pek çok beldesinde bol miktarda bulunmaktadır. Bolet mantarı, yenilebilir bir mantar türü olup antioksidan maddeler ve protein açısından oldukça zengindir. Ticari değeri olan ayı mantarı, bölge halkının geçiminde önemli yer tutmaktadır.

Bozöyük Kasım Paşa Camii

Bozöyük Kasım Paşa Camii

İlimizdeki Osmanlı dini mimarisinin en güzel örneklerinden biridir. Külliye'nin bir parçası olmasına rağmen cami ile birlikte imaret de günümüze ulaşabilmiştir.

Rivayete göre Kanuni'nin Rodos Seferi'nde ordu, caminin olduğu alanda mola vermiş ve bu esnada vezirlerden Kasım Paşa, seferden zaferle dönülürse burada bir cami yaptırmayı adanmış ve cami bu adığa binaen inşa edilmiştir.

1525-1528 tarihleri arasında inşa edilmiş olup, tek kubbeli iç mekanı ve üç kubbeli son cemaat yeri, kesme taş yapısı, ağaç işçiliği ve fildişi kakmaları ile görülmeye değer bir yapıdır.

Caminin mimarının Mimar Sinan olduğuna dair bir inanış varsa da, yapılış tarihi dikkate alındığında

mimarın Sinan'dan önce bu görevi yürüten Acem Ali olması daha yakın ihtimaldir.

Söğüt Hamidiye Camii

Sultan II. Abdülhamid döneminde 1903-1905 tarihleri arasında inşa edilmiştir. Hemen yanındaki idadi ve Darü'l-eytam (Yetimler Okulu) ile birlikte Söğüt'teki nadide Osmanlı eserlerindendir.

Kare planlı, tek kubbeli ve çifte minareli olan caminin duvarları kırmızı kesme taştan olup neoklasik tarzda ki yapısı ile dikkat çekicidir. Saray tarafından yapımı ile yakından ilgilenilmiş ve Yıldız'da 11 adet hat levhası imal edilerek buraya gönderilmiştir.

Söğüt Çelebi Mehmet Camii

Söğüt ilçesi, Osmanlı Devleti'nin ilk merkezi olması hasebiyle pek çok

Söğüt Hamidiye Camii

tarihi yapıyı barındırmaktadır. Çelebi Mehmet Camii, Söğüt'teki en eski eserlerdendir.

Çarşı içerisinde bulunan cami 1414-1420 tarihleri arasında inşa edilmiştir. Cami mimari bakımdan bugün, ilk halinden farklı özellikler taşımaktadır. Yapılan tadilatlar ile yapı genişletilmiş ve Sultan II. Abdülhamid devrinde yapılan restorasyon çalışmaları ile günümüzdeki halini almıştır.

Kareye yakın dikdörtgen planlı ve çok kubbeli olan yapı, merkez kubbesinde Selçuklu mimarisinin özelliklerinden olan "aydınlık feneri"ni barındırmaktadır.

Vezirhan, Osmaneli ve Gölpaazarı'ndaki Ecdat Yادigarı Camilerimiz

Camilerimiz ecdadımızın fethedilen yere vurduğu ilk mühürdür. Ülke-

Söğüt Çelebi Mehmet Camii

Vezirhan, Osmaneli ve Gölpaazarı'ndaki Ecdat Yادigarı Camilerimiz

Ertuğrul Gazi Camii (Kuyulu Mescit)

mizin pek çok şehrinde olduğu gibi ilimizde de yapısıyla ya da ismiyle, geçmişten bugüne ulaşmış camiler bulunmaktadır.

İşte onlardan bir tanesi olan Bilecik merkeze bağlı Vezirhan Beldesi'ndeki Köprülü Mehmet Paşa Camii; 16. yüzyıldan günümüze açılan bir pencere misali ziyaretçilerini karşılamaktadır.

Gölpazarı Mihalgazi Camii, Osman Gazi'nin silah arkadaşı Köse Mihal tarafından yaptırılmıştır. Cami, yıllar içinde orijinal mimarisinden uzak-

laşsa da tarihi bir mekan olarak hala ayakta durmaktadır.

Rüstem Paşa Camii ise Osmanlı'nın en önemli tarihi yapılarından olup, Kanuni'nin damadı Rüstem Paşa tarafından 1516 yılında yaptırılmıştır.

Ertuğrul Gazi Camii (Kuyulu Mescit)

Söğüt'te bulunan en eski Osmanlı yapısı olarak kabul edilmektedir. Ertuğrul Gazi döneminde yapılmıştır. 1902 yılında Sultan II. Abdülhamid

Ertuğrul Gazi Türbesi

döneminde mescidin etrafındaki evler istimlak edilerek yıkılmış ve mescit yeniden ortaya çıkartılarak eski temelleri üzerine tekrar inşa edilmiştir.

Kare yapılı ve üstü kubbe ile örtülü yapı, tek minareli olup içinde bulunan su kuyusundan dolayı Kuyulu Mescit olarak da anılmaktadır.

Ertuğrul Gazi Türbesi

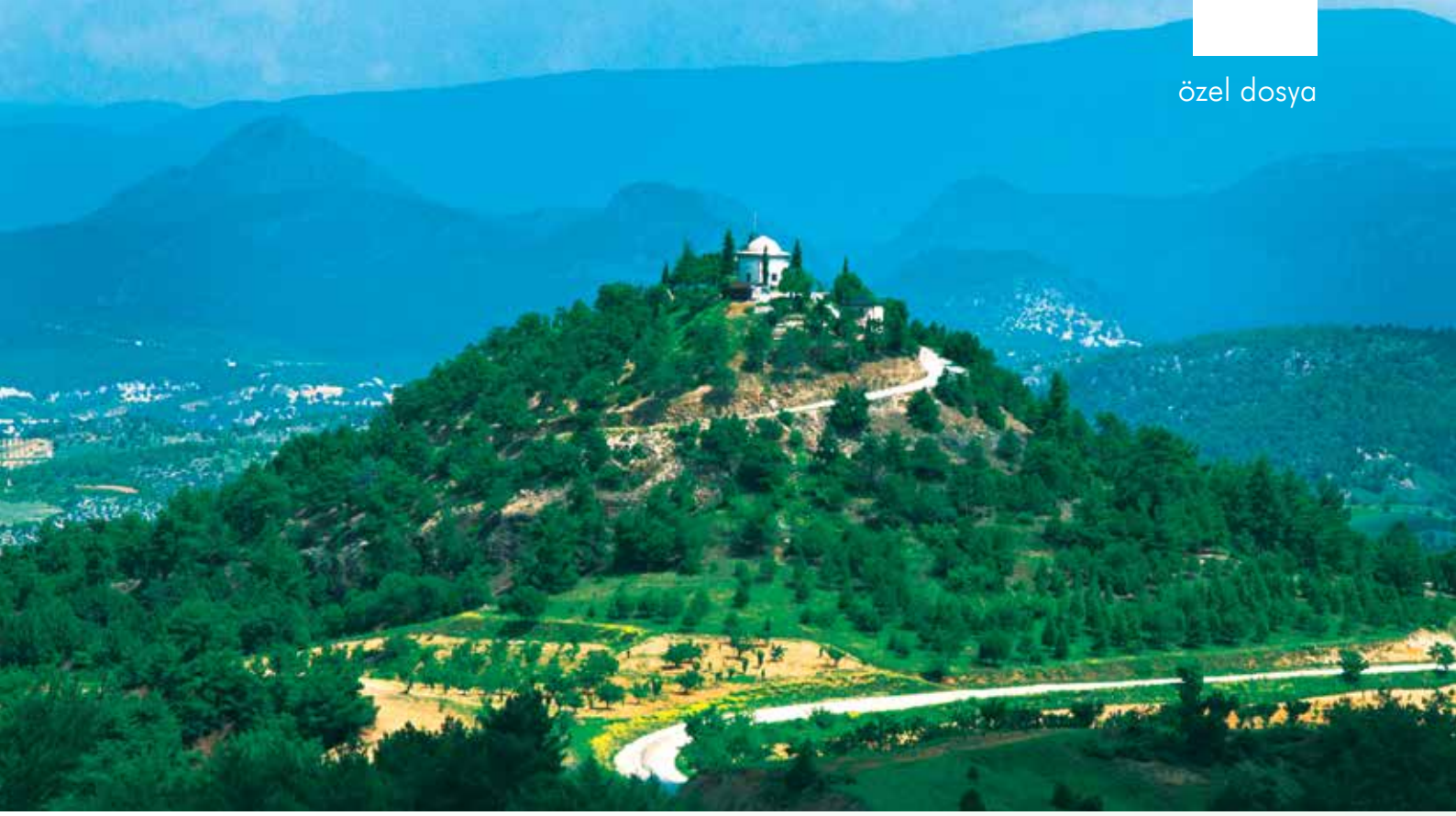
Söğütte bulunan türbenin Çelebi Mehmet tarafından yaptırıldığına dair bazı bilgiler vardır. Türbe

Ertuğrul Gazi Mescidi (Söğüt)

Ertuğrul Gazi Mescidi (Söğüt)

Dursun Fakih Türbesi

1737’de III. Mustafa tarafından restore ettirilmiştir. Daha sonra II. Abdülhamid zamanında da onarım görmüştür. Bu onarımlar esnasında mezarlığın giriş kısmına iki adet çeşme yaptırılmıştır. Çeşmenin kitabesi, türbenin Abdülhamit döneminde tamir edildiğini göstermektedir. İkinci kitabe ise türbenin kapısı üzerinde yer alır. 1905 yılında türbenin etrafındaki evlerin daha iyi bir biçimde yeniden inşası için istisnâ çalışmaları da yapılmıştır.

Bu çalışmalar neticesinde, türbe çevresinde geniş bir alan oluşturularak, her yıl Karakeçililerin, Orta Asyalı göçebe kıyafetleriyle Söğüt’e gelmesi, beyitler okuyarak at üstünde geçit töreni yapması ve kutlamalar düzenlemesi sağlanmıştır.

Türbenin dışında ve hemen yakınında Ertuğrul Gazi’nin eşi Halime Hatun ile oğlu Savcı Bey’in mezarları bulunur. Osman Gazi’nin makam mezarı da burada yer alır. Bunların yanı sıra kardeşi Dündar Bey’in kan kardeşi Akçakoca’nın silah arka-

daşları olan Konur Alp, Karamürsel, Abdurrahman Gazi, Hasan Alp, Saltuk Alp, silah öğreticisi Kaplan Çavuş, Osman Gazi’nin silah arkadaşlarından Aktimur Bey, Çoban Mirza Bey, Hamit Bey, Emir Ali, Aykut Alp, Gündüz Bey, Aydoğdu Bey, Pazarlı Bey, Yorgan Ata ve Akbıyık Bey’in mezarları da burada bulunmaktadır.

Türbe altıgen planlıdır. Beden duvarları bir sıra taş, iki sıra tuğladan ve taşlar arası dikey konumda derzli olarak yapılmış olup saçak silmeleri düz mekanı örtmekte olan kubbe, kurşunla kaplıdır.

Ertuğrul Gazi Türbesi, Yunan işgalinde tahrip edilmiş, mezar parçalanmış ve kurşunlanmıştır. Türbenin duvar ve pencerelerindeki kurşun izleri bugün dahi görülebilmektedir.

Dursun Fakih Türbesi

Bilecik-Söğüt yolunun 20. kilometresinde Küre Köyü yakınında çevreye hakim bir tepe üzerindedir. Dursun Fakih, Şeyh Edebali’nin damadı

ve Osman Gazi’nin bacanağı olup Osman Gazi adına ilk hutbeyi okuyarak tarihe mal olmuştur.

Edebali’nin tedrisinden geçerek kadılık, imamlik ve hatiplik yapan Dursun Fakih, Osmanlı Devleti’nin kuruluşundaki en önemli manevi liderdir.

Türebeler

Türebeler, bir milletin ecdadına duyduğu saygının göstergesidir. Burarlarda yatanları ziyaret ederek onları yâd etme, kişiliklerinden ders alma ve bazen de onları ahrette şefaatçi kılma isteği... Türbe ve yatır geleneği yüzlerce yıl öncesinin Orta Asya’sından günümüze taşıdığımız bir gelenek. Osmanlı’nın kuruluşuna tanıklık etmiş olan bu topraklar, pek çok değerli şahsiyeti barındırıyor bağrında. Ertuğrul Gazi’nin sancaktarı Kumral Abdal da bunlardan biri. Türbesi Bozüyük yakınlarındaki Kovalıca Yolu üzerindedir. İlk dönem kahramanlarından Savcı Bey Türbesi, Osman Gazi’nin yakın

arkadaşı Mihal Gazi Türbesi, Milli Mücadele’de Bilecik’in unutulmaz liderlerinden Mehmet Nuri Efendi Türbesi ve niceleri...

İnönü Şehitliği

Gittiler ve bu vatan için dönmediler...

Bozüyük’ten Kütahya istikametine döndükten 6 km sonra, yol kenarında yer alır İnönü Şehitliği. Çam ağaçlarının gölgesinde yatan bedenler; vatanın, bağımsız olmanın bedelini hatırlatır bir kez daha. Onlar Yunan’ın karşısına dikilen düzenli ordunun ilk neferleriydi. Kışın soğuğu, düşmanın güllesinin önemi yoktu vatan sevgisinin yanında. Nicesi evladını öksüz, sevdiğini yalnız, ailesini yaralı bırakırken gülümsüyordu, ölürken...

Metristepe Anıtı

Bozüyük-Eskişehir karayolunun sonunda, yola 12 km uzaklıkta bölgeye hakim bir tepe üzerinde bulunmaktadır. İnönü Savaşlarının kazanıldığı ve büyük önder Atatürk’ün İsmet İnönü’ye gönderdiği kutlama telgrafında “Siz orda yalnız düşmanı değil, milletin makus talihini de yendiniz” diye belirttiği yer olan Metris Tepe’de şehitlerimizin yüce anılarını yaşatmak amacıyla inşa edilmiştir.

İnönü Şehitliği

İntikamtepe Şehitliği

Anıt görünüşüyle Türk’ün yenilmezliğini simgelemektedir.

Pazaryeri Şehitliği

2005 yılında Bilecik Belediyesi tarafından yaptırılmış ve 2012 yılında yenilenmiştir. Temsilî olup, Pazaryeri nüfusuna kayıtlı olarak Çanakkale Savaşları’nda ve Milli Mücadele’de yer alan neferlerimizin mezar taşlarının olduğu bir vefa abidesi olarak ziyarete açılmıştır.

İntikamtepe Şehitliği

Bozüyük-Kütahya yolunun 10. km’sinde, Akpınarlar köyünün 3 km güneyine kalan, bölgeye hakim bir yamaç üzerindedir.

Batı girişindeki mermer platformda “126. Alay, 3. Tabur, 9. Bölük Kahramanları, 30-31 Mart 1921’de burada şehit düştüler. Mezarları zaferlerinin beşiğidir.” ibaresi bulunmaktadır. 1959 yılında yapılan şehitlikte 63 şehidimizin makamı bulunmaktadır.

Metristepe Anıtı

Pazaryeri Şehitliği

Osmanlı Mimarisine Örnek Evler

Mimaride ruhu kaybettik. Dört duvardan bina yapmayı marifet saydık. Akıllı binalar yaptık ama tarihi dokuyu yitirdik. Baktığımızda gözümüzü okşayan ahşap işçilikleri, cumbaları, avluları, rengarenk çiçeklerle müzeyyen kesme taş bahçe duvarları ile “eski” diye tabir ettiğimiz evler, artık turistik bir araç haline geldi.

Osmanlı sivil mimari örneklerine dair ilimizde pek çok örnek bulunsa da Osmaneli ilçesindeki tarihi evler zamana karşı ayakta ve geçmişe güzel bir yolculuk yapmak isteyen ziyaretçilerini beklemekte...

Söğüt Müzesi

Müze olarak kullanılan bina, zamanın Belediye Reisi Memiş Ağa tarafından 20. yüzyıl başlarında “sargı evi” olarak yaptırılmıştır. Daha sonraki dönemlerde ise tekeli binası olarak kullanılmıştır.

Kurtuluş Savaşı’nda Söğüt, Yunanlar tarafından iki kez işgal edilmiştir. Buna karşın

Söğüt Müzesi

Söğüt Müzesi

müze binası yangın ve tahribatlarından kurtarılabildiği nadir eserlerden biridir. Ahşap işçiliğiyle kendini göstermektedir.

1990 tarihinde çıkan bir yangın ile tamamen yanmışsa da, rölöve, fotoğraf ve temel kalıntılarından faydalanılarak hazırlanan restorasyon projesiyle yeniden yapılmış ve 2001 yılında Söğüt Ertuğrul Gazi Müzesi olarak hizmete açılmıştır. Müzede sergilenen eserlerin büyük bir çoğunluğu Söğüt ve Bilecik çevrelerinin kültürünü yansıtan giyim-kuşam, dokuma ürünü halı, kilim ve heybeler, silahlar, tartı aletleri ve günlük hayatta kullanılan eşyadan oluşmaktadır.

Heykel ve Rölyef

Bilecik'te tarihimiz, yalnız ecdat yadigarı eserlerle değil; ilin pek çok

köşesine vefa borcu olarak dikilmiş tarihi şahsiyetlere ve olaylara ilişkin heykellerin yanı sıra rölyef tarzı eserlerle de hatırlanmaktadır.

Hanlar ve Kervansaraylar

İstanbul-Ankara yolunda yer alan Bilecik'te, geçmişte pek çok han ve kervansaray bulunduğu bilinmektedir. Bunlardan günümüze ulaşanları Köprülü Mehmet Paşa Kervansarayı ve Taşhan'dır.

Vezirhan beldesinde bulunan Köprülü Mehmet Paşa Kervansarayı, şehre de ismini vermiş bir yapı olup 16. yy.da Rüstem Paşa tarafından inşa ettirilmiştir. Köprülü'nün vakıf eseri olarak tapu kaydı bulunmaktadır. 101,52 x 27,21 metre ebadında uzunca bir dikdörtgen şeklinde olan kervansaray, kesme taşlarla inşa edilmiş olup yakın zamanda kapsamlı bir tadilat geçirmiştir.

Doğa Sporları

Doğa sporu tutkunları için Bilecik coğrafyası, tam anlamıyla biçilmiş kaftan. Yeşillikler arasında bisikletle gezintinin tadını çıkarmak ya da ormanlık alanda motokros heyecanını yaşamak... Göl kıyısında suları yarararak off-road keyfi sürmek ya da taşlı tepelerde toz attırmak... Tüm bunlar ve daha fazlası için Bilecik, doğa tutkunlarını bekliyor.

Harmanköy Kanyonu

Yakın bir zaman önce tabiat parkı ilan edilen Harmanöy Kanyonu, görülmeğe değer doğal güzelliklere sahiptir.

Harmanköy Kanyonu'nun girişi, Bilecik iline bağlı Yenipazar ilçesinde bulunmaktadır. Kanyona Yenipazar'dan girdiğinizde, yaklaşık olarak 3 km'lik bir kanyoning geçişiyle Harmanköy tarafına ulaşırsınız. Harmanköy'le kanyon arasındaki mesafe yaklaşık 4 km'dir. Harmanköy 611 m'lik bir rakıma sahiptir. Yenipazar tarafından girildiğinde rakım 520 metrelerdeyken, kanyon çıkışında bu rakam 400 metreye kadar düşer. Kanyon duvarlarının yüksekliği

Suuçtu Şelalesi

300 ila 600 metre arasında değişkenlik göstermektedir. Bu görkemli kanyonu gezerken dikkatli gözlerle baktığınızda, bu doğa harikasının birçok canlıya evsahipliği yaptığını göreceksiniz. Hassas dengeleri barındıran bu doğal güzelliği keşfetmeniz dileğiyle.

Suuçtu Şelalesi

Yenipazar ilçesinin nadide güzelliklerinden bir tanesidir. Yukarıçaylı Köyü yakınında bulunmaktadır. İlçeye uzaklığı 10 kilometredir. Yaklaşık 30 m yükseklikten düşen su, muhteşem bir manzara ortaya çıkarmaktadır.

Yakın zaman önce yollarının yapılması ve çevre düzenlemeleri ile bir cazibe merkezi haline gelmiştir.

Kınık Şelalesi

Kınık köyü Alamandere mevkiinde bulunan şelalenin il merkezine uzaklığı 25 km' dir. Şelale yolunun son 4 km biraz bozuk olduğundan, şelaleye altı yüksek bir araçla gidilmesi tavsiye edilir. Yaklaşık 10 m'den düşen su mart ve nisan aylarında oldukça coşkulu akmaktadır. Sakin ve huzurlu bir gün geçirmek için tercih edilen ideal bir yeridir.

İnhisar Şelalesi

İnhisar ilçesinde bulunan şelale, Sündiken Dağları'nın yamaçlarında 520 m rakımda bulunur.

İnhisar'dan Çalkara'ya doğru 3 km'de ayrılan yol, size araba ile 8,3 km daha yolculuk yapma imkanı sağlar. Yol üzerinden görülemeyen, şelalenin yanına ulaşmak için 15-20 dakika kadar dik bir yamaçtan aşağıya inmek gerekir. Yaklaşık 300 m'lik yamacın bitiminde, 8 m'den düşen şelale ile karşılaşrsınız.

Kınık Şelalesi

İnhisar Şelalesi

sinde, akarsuyun yankılandığı sesle birlikte yapacağınız bu kısa yürüyüşten büyük keyif alacaksınız. Çevreyi dikkatle izleyerek sessiz bir şekilde ilerlerseniz, size dikkatli gözlerle bakan birçok canlıyı görebilirsiniz. Bu canlılar arasında en meraklıların başında, son derece hareketli ve sevimli sincaplar gelmektedir.

Abdullah Mihalgazi

Abdullah Mihalgazi, aslen Bizans İmparatorluğu'nun hudut kalelerinden Harmankaya tekfurı (Bizans İmparatorluğu zamanında vali düzeyinde olan yönetici) idi. Osman Gazi'ye bağlı Eskişehir Beyi ile yaptığı savaşta esir düştü. Osman Bey, Köse Mihal'in yiğitliğine ve kahramanlığına bakarak onu affetti. Köse Mihal çok geçmeden Osman Gazi'yle iyi dost ve silah arkadaşı oldu. Hristiyan derebeylerinin, bir düşün vesilesiyle Osman Bey'e suikast hazırlığı yaptığını öğrenen Köse Mihal,

İnhisar Mağarası

İnhisar Mağarası

İlçenin bir diğer doğal güzelliği de İnhisar Mağarası'dır. Mağaranın tam anlamıyla turizme açıldığı söyleyemesek de, meraklı gezginlerin sıkça uğradığı yerlerin başında gelmektedir. İlçe merkezindeki İnkaya Tepesi'nin kuzey yamacında bulunan mağara, Sakarya Nehri'ne ve İnhisar'a tepeden bakmaktadır. 350 metre rakımı olan mağaranın MTA (Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü) tarafından 2001 yılında haritası çıkarılmıştır.

Hamsu Vadisi

Hamsu Vadisi Bilecik şehrini doğu-batı ekseninde fiziki olarak ikiye bölüyor. Kuzey kısmında sanayi bölgesi kalırken güney kısmında şehrin merkezi bulunuyor. Bilecik için son derece önemli olan Hamsu Vadisi, kentin eğlence ve dinlence ihtiyacını büyük oranda karşılama potansiyeline sahip. Şehrin merkezindeki Hamsu Köprüsü'nde başlayan 1200 m'lik yürüyüş yolu, Şeyh Edebali Türbesi'ne kadar uzanıyor. Vadi duvarları boyunca uzanan yürüyüş yolu oldukça keyifli. Yeşillikler içeri-

Osman Bey'i zamanında uyararak önlem almasını ve kurtulmasını sağlamış, böylelikle Yarhisar'la Bilecik'in zaptına da vesile olmuştur.

Kamuran Gazi Türbesi

Ertuğrul Gazi'nin silah arkadaşı olan Kamuran Gazi'nin türbesi, Metristepe Zafer Anıtı'nın doğu yamacının hemen alt kısmında yer alır. Köyün ilk adı "Doruk"tur. Kamuran Gazi'nin türbesinin burada bulunması nedeniyle adı "Kamuran Tekke" olarak değiştirilmiştir. İnönü zaferlerinin en önemli noktası sayılan Metristepe, daha sonra ismini köye vermiştir. Metristepe Köyü'nde bulunan türbe yolun üst tarafındadır.

Has Mehmet Bey Türbesi

Ertuğrul Gazi'nin öğrencisi Has Mehmet Bey'in türbesi, Söğüt'ün Tuzaklı Köyü'nde bulunur. Türbe- de bulunan ikinci sanduka ise Has Mehmet Bey'in can dostu olan, Cafer Bin Hattab'a aittir. Köyün girişindeki doğu yamacında bulunan türbe, bölgeye hakim bir tepe üzerine inşa edilmiştir. Söğüt'ten yaklaşık 21 km sonra türbeye ulaşabilirsiniz.

Bilecik Eski Müftüsü Mehmet Nuri Efendi Türbesi

Yunan işgali sırasında Bilecik'te, işgal kuvvetlerine karşı koymak amacıyla Ertuğrul Livası Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti kurulmuştur. Bölge- de yaşayanların kurduğu bu direniş cemiyeti, eli silah tutanları organize edip silahlandırmıştır. İşgal kuvvet- lerine direnen ve daha sonraları düzenli ordunun bir parçası haline gelen cemiyet, Bilecik eski müftüsü Mehmet Nuri Efendi etrafında oluş- muştur. Bilecik'in Yunan işgalinden kurtuluşunda önemli rol oynayan Mehmet Nuri Efendi'nin türbesi, Bilecik'in Deresakarı Köyü'ndedir. Bilecik merkezden 19 km'lik mesafe- dedir.

Savcı Bey Kilisesi

Savcı Bey Türbesi

Savcı Bey, Ertuğrul Gazi'nin üç oğlundan en büyüğü. Kardeşleri Osman Gazi ve Gündüz Alp'tir. Babası Ertuğrul Gazi'den ve gazinin silah arkadaşlarından eğitim alan Savcı Bey, iyi bir eğitim görmüştür. Babası ile birlikte pek çok savaşa katılan Savcı Bey bu sayede, savaş tecrübesini ve idarecilik vasıflarını geliştirmiştir. Moğol ve Bizanslılarla çarpışmış, Karacahisar'ın alınmasında kendini kanıtlamıştır. 1287 yılında Ertuğrul Gazi'nin vefatından sonra Kayı Boyu'nun idaresini kardeşleri Osman Bey ve Gündüz Alp'e devretmiştir. Bizans ve Osmanlı arasında yapılan İkizce Savaşı'nda şehit düşmüştür. Türbesi Bozüyük Kandilli Köyü'ndedir. Bursa-Eskişehir yolu üzerinden Yediler Mahallesi ve Kovalıca istikametine döndüğünde 10 m sonra Savcı Bey Türbesi'ne ulaşırsınız. Kumral Abdal Türbesi'yle arasında 9 km vardır.

Ertuğrul Gazi'yi Anma Törenleri ve Söğüt Şenlikleri

Ertuğrul Gazi Bey'in 1231'de ki ilk yayla dönüşünde başlatmış olduğu Toy (şenlik) geleneği, ölüm yılı olan 1281'den beri her yıl Eylül ayının ikinci haftasından bu yana kutlana gelmiştir. Bu toprakları Türk yurdu yapan Ertuğrul Gazi'yi, dünyada bir başka benzeri olmayan sadakat ve vefa duygularını ifade etmek için 732 yıldır, ülkemizin dört bir yanından insanlarımız biraraya gelerek, ecdada saygının, vefanın, misafirperverliğin, sevgi ve saygının, en güzel örneğini göstermektedirler.

